

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

76 Non tamen in civitatibus. Tumulari in civitatibus erat prohibitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Nam dicebatur noli flere, *Luc. cap. 7.* & mulieribus ad Calvariam montem Dominum ipsum jam jam moriturum comitantibus Filia Hierusalem nolite, inquit, flere super me, *Luc. c. 22.*

70 Mors animæ potius deſtenda, quam corporis, quæ miſerè moritur ob peccatum commiſſum, quo nihil turpius, nil triftius, nil magis metuendum reperiri poteſt Carp. Paleot, *ibidem exemp. 4.* ita, ut etiam corporalis mortis cauſa extiterit, dicente Apoſtolo, per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors *ad Rom. cap. 5,* ad quod, & illud facit Biantis Philoſophi, qui, ꝑ rogatus, quod genus mortis malum eſſet, quod, inquit, legibus eſt conſtitutum, ſentiens, eam mortem malam eſſe, & delendam, quam delictis turpiter, & ignominioſè promeruimus, & debitum liſtori, ac carnifici præſtamus officium, & illorum mortem eſſe deplorandam, qui ob malefacta dant poenas, *ad Paul. Manut. in Apophteg. in Socrate lib. 3, num. 53,* cui optimæ conferunt, quæ ſcripſit Macrobius, *in ſom. Scip. capit. 13, ant. ſn. lib. 1,* quæ omnia intelliguntur de exceſſu in morte deſunctorum.

72 Laudabilis verò mos ꝑ ubi eſt, ut corpora deſunctorum ante humationem latent non eſt improbandus, & eum morem fuiſſe in Gallijs reſert S. Gregorius Turonen. *in lib. de gloſſ. confeſſ. cap.*

73 104, & hodie nōdum improbat, ſed ꝑ cominendatur præcipuè in humatione cadaverum Episcoporum, quorum corpora à cubicularijs ipſorum deſunctorum aqua calida cum vino, & herbis odoriferis ſunt lavanda, & mundanda, & ſi ita hæredibus videbitur, poſ-

sunt etiam aperiri, & aromatibus condi, quo caſu eorum inteſtina ſtatim in eccleſia debent ſepeliri, *ut in Cerem. lib. 2, cap. 38, §, convocet.*

74 Maxima enim cura adhibebatur ꝑ in deſunctorum corporibus ſepeliendis, quoniam ungebantur, & myrrha, & aromatibus condiebantur, ut teſtatur S. Gregorius Papa *in cant. anno lib. 4, cap. 32, Genef. cap. 5,* & plures citat Malon. *in opere de ſacr. Synd. cap. 1, ſub num. 14.* & in eccleſijs occidentalibus, quæ fieri ſolita eſſent in unguendis, & veſtiendis deſunctorum corporibus, explicat Pruden. Hymno ſequenti.

*Hinc maxima cura ſepulcris,
Impenditur, hinc reſolutos
Honor ultimus accipit artus,
Et ſuneris ambitus ornat
Candore nitentia clava
Prætendere lintea nos eſt,
Aſperſaque myrrha Sabao
Corpus medicamine ſervat,
Quidnam ſibi ſaxa cavata
Quid pulchra volunt monumenta,
Res quod niſi creditur illis
Non mortua, ſed data ſomno.*

75 Extruebant etiam veteres ꝑ magnifica ſepulcra, ut teſtatur S. Io. Chriſoſt. *in humil. 79, in Ioan. cap. 17,* & hoc eſt notiſſimum fere in omnibus mundi partibus, & præcipuè in Urbe Romana, in qua, etiam modernis temporibus conſtruantur. Antiquis enim temporibus ſepeliebantur cadavera ꝑ extra civitatem, ut plurimum eccleſiæ extra civitates, & oppida ædificantur, ut etiam hodie per totam Italiam pluribus in locis conſpici poteſt, & corpora mortuorum in civitatibus tumulari prohibitum erat

Gggg de

de jure Casareo, ne civitas corrumpere-
tur fetore, ut in *l. mortuorum, C. de relig.*
& *sumpt. fun. gloss. in cap. cum gravia 13.*
q. 2, Adrianus etiam 40. aureorum pec-
niam statuit in eos, qui in civitate sepul-
crum faciunt, locumque iussit publicari,
& corpus inde transferri eadem magistra-
tibus poena imminente *l. 3, §, Divus*
Adrianus, de spol. viol. & fuit etiam
prohibitum, ne tumultarentur in basili-
cis Sanctorum per conc. Bracaren in 2
cap. 36.

77 Romæ autem † principalia Cœmeteria
erant extra Urbem: postea, pace eccle-
siæ data, intra Vrbes ad templorum limi-
na, ut *cap. precipiendum 13, quest. 2,* ubi
etiam gloss. Duran. *de modogen. concil. cel.*
rub. 11, num. 1, par. 3, tract. tom. 13, & de-
inde in ipsis templis, ut sepelirentur,
mos inolevit, ut *cap. nullus mortuus ead.*
quest. 2, l. 2, C. de sacrosanct. eccles. & Du
rand. eadem rubr. 11. num. 1.

78 Lycurgus † primus fuit, qui laconis
permitteret, in Vrbe sepeliri cadavera
tamen etiam circa templa sortiri monu-
menta Io. Boem. *de mor. gen. de Europa,*
lib. 3, cap. 3, circa med.

79 Pro sepultura tamen in Ecclesia † fa-
cienda Episcopus, aut parochus, nec qui-
vis alius, quidquam accipere possunt,
cùm hoc sit prohibitum, ut *cap. quest. est*
nobis, cap. postquam, cap. in ecclesiastico,
ead. 13, quest. 2, & cap. abolenda de sepult.
Duran. *de mod. gener. conc. celebr. p. 1. rub.*
20, n. 7, par. 2, cap. 3, & Rip. in tract. de
potest. de rem. present. conc. post num. 108.
84 *per cap. non satis, & seq. de simon. ubi tenet,*
consuetudinem, aliquid pro sepul-
tura exigendi, non valere, nec esse ser-
vandam, *ibidem numero 109. cùm ibi*

multis cumulatis, quem omnino vide,
quoniam † omnia quæ de terra sunt, in
terram convertuntur, Memento homo,
quia terra es, & in terram ibis, *Genes.*
cap. 3, Eccles. 40, Quid terra es, & terram
vendis. Recordare, quia non hominis,
sed Domini est terra, & qui habitant in
ea *Psalm. 23, gratis accepisti à Deo, gra-*
tis da pro eo, dicto cap. in ecclesiastico, ead-
dem quest. 2. Hieremias Episcopus Re-
menus † cur non sint vendenda sepulcra,
addit rationem, quod sit terra illa conce-
pta putredini, & non deceat de alieno lu-
ctu facere compendium, ut in Epistola
ad ecclesiam Ternacensem, est tamen li-
citurum pro luminaribus, & eleemosynis
moderatis, juxta laudabilem consuetu-
dinem, aliquid accipere pro officijs, quæ
sunt in cadaverum tumulatione, & ec-
clesiæ manutentione:

82 Prodest † enim mortuis, si in ecclesia
sepeliantur, eò, quòd eorum proximi,
quoties ad eadem sacra loca veniunt, suo-
rum, quorum sepulcra aspiciunt, recor-
dantur, & pro eis Domino preces fun-
dunt, Sanctus Gregorius *lib. Dialog. cap.*
50, relictum, in capit. cum gravia, 13, quest.
2, tum quia specialiter commendantur
patrocinijs illorum Sanctorum, in quo-
rum nomine dedicata est ecclesia. Et †
ibi potius curari debent homines sepeliri,
ubi est major concursus popularum,
gloss. *in d. c. cum gravia in fin. & c. ubi-
que temporum, ead. quest. 2.*

Quibus tamen peccata dimissa non
sunt, † à sacris locis post mortem adju-
vari minimè possunt, qui, si in sacris lo-
cis sepeliri faciunt, restat, ut de sua præ-
sumptione judicentur, quia eos sacra lo-
ca non liberant, sed culpa temeritatis